

AARON REYNOLDS

KIPURCANT KEDVENCEK

REX DEXTER NYOMOZ

KÍSÉRT
A NARVÁL

REX DEXTER ESZES... VALAMINT ÖRDÖCIEN JÓKÉPŰ.

Ám mindezekkel együtt átkozott is: kipurcant állatok bukkannak fel a szobájában, és azt követelik tőle, hogy derítsék ki, mi történhetett velük.

Miután sikeresen megoldott jó néhány, veszélyeztetett állatokat érintő esetet, Rex majdnem biztos benne, hogy megszabadult tőlük. Ám ekkor egy közel egytonnás narvált talál a babzsákfoteljében elterülve. Mert ez a komoly külsejű fickó halott. És emiatt rendkívül morcos. A hal(áli) ügyek tehát folyamatban vannak. És ha mindez nem lenne elég, Rex anyukájának új, megterhelő munkája lett. Az egyik tanárnője pedig feltehetően egy orosz bérgyilkosszervezet tagja. Eközben a legjobb barátja, Darvish figyelmét egy szerepjáték vonja el. És, minő borzalom, úgy tűnik, Rexnek akadt egy barátnője...

AARON REYNOLDS a The New York Times bestsellerszerzője, és több nagy sikerű gyerekkönyv írója. Chicagóban él feleségével, két gyerekükkel, négy cicájukkal és három és tíz között naponta változó számú halukkal.

AARON REYNOLDS

KIPURCANT KEDVENCEK

REX DEXTER NYOMOZ
KÍSÉRT A NARVÁL

— részlet —

1

Most értem haza az iskolabátlból és állítom, alig élttem túl. Talán valamikor majd elmesélem nektek a legmegrázóbb részleteket. Egyelőre még túl friss a borzalom.

Elég, ha annyit mondok, fáj a lábam. Érzelmileg rotyon vagyok. És szeretnék lefeküdni.

Az utolsó dolog, amire most vágyom, hogy egy kipurcant csirkével vitatkozzam.

Úgyhogy elképzelhetitek, mennyire letaglózott, amikor a szobám elé érve szemben találtam magam eggyel.

- Isten hozott itthon, haver! - kiált rám Csibecsont, és vadul csapkod a szárnyaival. - Hol voltál?

- Hagyj most, Csibecsont! - mondom neki. - A fejemre akarom húzni a párnámat és ennyi.

Az elmúlt hetekben ez a kipurcant csirke hűséges és segítőkész társamnak bizonyult. Talán még a barátomnak is.

De most éppen a szobám ajtaját állja el, és zöld trutyi csöpög belőle az előszoba szőnyegére. Beállt a párnám és közém, amitől kedvem támad túlvilági Happy Meal menüt készíteni belőle a segítőkész természetete ellenére is.

- Szerintem nem kellene bemenned a szobádba - jelenti ki.

- De igen. Nekem elhiheted.

- Ha te mondd! - feleli erre a csirke. - De látogatód érkezett. Egész este a babzsákfoteledben várt rád. - Ledermedek. Érzem, ahogy az ajtó alatti résen át felém szivárog a frissen elhunytak kísérteties hi-

degsége. Valami szellem lapulhat odabent. – Bent van, igen – mondja a csirke baljósan. – Nagyon morcos. És fegyver van nála.

Csibecsonthoz fordulok.

– Milyen?

– Milyen fegyver? – kérdezi Csibecsont. – Vagy milyen állat?

– Milyen állat? – pontosítom.

– Nem tudom.

– Ki vagyok segítve.

– Próbáltam lefoglalni, amíg távol voltál. Monopolyztunk! De nem értette, mi az a pénz, úgy-hogy nem tartott sokáig.

– És kifaggattad? – kérdezem. – Alapos kihallgatásnak vetted alá a távollétemben?

– Ó, igen! Naná! – bólogat buzgón Csibecsont.

Ez aztán a megkönnyebbülés! Nem voltam száz százalékig biztos benne, hogy a segédem képes rá.

– És mit tudtál meg róla?

Megvakarja a csőrét az uszonyszerű szárnyával.

– Valamiféle hal, azt hiszem.

Sóhajtok. Ha más egyéb tanulságot nem vonsz le a kalandjaimból, csupán egyetlen dolgot véss az eszedbe: ne bízd rá egy kimúlt csirkére a szobádat, amíg a Varázslatos Táncesten vagy. Sőt, el se menj a Varázslatos Táncestre!

Életre szóló jó tanács.

Megragadom a kilincset. Megtörlöm az arcom
a nyakkendőmmel. És benyitok.

2

Aszobámban tonhalas szendvics szaga terjeng. Ami nem meglepő, mivel egy kilencszáz kilós, agyaras cethal, egy narvál várakozik rám.

Egyáltalán nem olyan aranyosak, mint ahogy azt az álnok plüssfigura-árusok és gyerekkönyv-illusztrátorok elhítetik veletek. Ne dőljetek be nekik! Döbbenet meredtem rá, ő pedig úgy ült a babzsákfotelemben, mintha övé lenne az egész szoba.

- Nos, legalább elegánsan felöltöztél - morogja, amikor belépek. - Ez a legkevesebb, miután alaposan megvárakoztattál.

Kétméteres agyar áll ki a fejből, és úgy nyúlik a mennyezeti ventilátor felé, mint valami középkori lándzsa. Zsenge ifjúkoromban halálra rémültem volna egy ilyen felkavaró jelenéstől, amint épp a babzsákon terpeszkedik.

– Szia! – köszöntöttem lefegyverző kedvességgel, hogy valamelyest oldjam a feszültséget. – Elnézésedet kérem, hogy megvárakoztattalak. De akadt némi elintéznivalóm.

– Itt ültem egész este kipurcanva! – morogja. – Idejövök, hogy beszéljek az egyetlen fickóval, aki tehetne értem valamit, erre ez a lüke sirály azt mondja, hogy elmentél itthonról. És még a gatyámat is elnyeri a társasjátékban! Épp elég bajom van, és a tetejébe még ez is!

– De hát nem is viselsz nadrágot – emeltem ki a lényegét. Ha megpróbáltál már valaha is vitatkozni egy hallal, tudnod kell, hogy hiábavaló vállalkozás. Most mégis belementem. – Az igazat megvallva, azzal, hogy kimúltál, rengeteg időd lett hirtelen, nem gondolod?

– Nincs nálam óra, hogy mérjem a drága időmet! – fújtat mérgesen. Ebben igaza van. Keresztbe teszi az uszonyait a mellkasán, és duzzog. Szürkésfehér színben pompázik, leszámítva azt a kísérteties, zöld, nyúlós ködöt, ami úgy tűnik, minden, a halálból visszatérő bestiát kíséri. Színpadiasan meglengeti a farokuszonyát.

– Na, de most már itt vagyok – felelem.

– Akkor segíts! – kiáltja. Lehull róla a keményfiús viselkedés álarca, és kibújik alóla egy rémült hal. – Nem értem, mi történik velem!

– Nos, meghaltál – magyarázom neki.

- Igen! - kiáltja.
 - Most pedig... nem tudsz továbblépni? - érdeklődöm.
 - Így van! - kiált fel. - Olyan, mintha lelkileg...
 - Megrekedtél volna? - tudakolom.
 - Székrekedést akartam mondani - feleli a narvál.
 - De igen. Megrekedtem. Székrekedésem van és ledermedtem. Miután tudatosult bennem, hogy már nem élek és nem mozdulok, egyszer csak ráébredtem, hogy kapcsolatba kell lépnem veled.
 - Én mázlista! - jegyzem meg.
 - Talán elgázolt egy nagy úthenger? - kérdezi Csibecsont.
 - Nem - válaszolja.
 - Uhh. - Csibecsont megrázza a fejét. - Én így jártam. Nem volt vicces.
 - Mi az az úthenger? - kérdezi a narvál.
 - Egy olyan nagy, fújtató ízé - feleli a csirkém.
 - Ez nem tartozik ide - bököm oldalba Csibecsontot.
 - Nem tartozik ide! - mondja a csirke a narválnak.
 - Veled mi történt? - fordulok a halhoz.
 - Nem sok mindenre emlékszem - feleli. - De egy dologra határozottan. Pont a legvégéről.
 - És mi volt az? - kérdezem.
- Borzongás fut végig rajta.
- Rossz víz.

3

Megmérgezték volna ezt a narvált? Szennyezés vagy valamilyen környezeti katasztrófa áldozata lett? Vagy valaki belecsempészett valamit a gyümölcslevébe, amikor nem figyelt?

De nem ad további magyarázatot. Azt mondja, túl korai lenne. Érzelmi térre van most szüksége, hagyjuk békén.

Így hát nem maradt más támpont, mint a *rossz víz*. Ami egy rejtjeles üzenet. Talán nem is lehet megfejteni.

És ezen az éjszakán nem tudok tőle aludni. Ettől és a narvál horkolásától.

Ugyanakkor nem ez a hal és a rossz vízzel kapcsolatos problémája az egyetlen dolog, ami megzavarja a nagyon is szükséges pihenésemet. Egyéb akadály is felmerült.

Első akadály: ez a váratlan barátnő-ügy. Éjjel-nappal a fejemben motoszkál. Nem mondok többet. Ne akarjátok tudni!

Második akadály: a hétvége felénél járunk, ami azt jelenti, hogy közeleg a hétfő. Vagyis hétfőn iskolába kell mennem, és újból meg kell küzdenem Ms. Yardley-val.

Gyűlölöm és egyben szeretem a tanáromat. Utálom, hogy parancsolgat nekem, mivel így drága ifjúságom legszebb óráit (szerinte) legálisan az ellenőrzése alá vonhatja. Szerintem meg új törvényeket kellene hozni.

Harmadik akadály: Csibecsont épp az ágyamban eszik és összemorzszáz mindent. Ez nagyon aggaszt. És nagyon viszketek tőle.

Ennyi zavaró tényező mellett nem csoda, hogy képtelen vagyok pihenni és kiigazodni a narvál zavarba ejtő helyzetén.

Pedig nincs okom aggodalomra.

Sikeresen megszabadítottam már több kimúlt állatot is a béklyóktól, amelyek ehhez a világhoz bilincselték őket. És újra győzni fogok.

A sikerem képlete egyszerű.

Minden nagy elmének szüksége van egy szárnysegédre. Valami balekra, akinek teledumálhatja a fejét. Egy bajtársra, egy társra a bajban, akire rázúdíthatja

az elképzeléseit, míg nem a folyamatos agymenés egy zseniális megoldáshoz vezet.

Ezt nevezik hallás utáni feldolgozásnak.

Sherlock Holmesnak ott volt Watson. Batmannek ott volt Alfréd. Ronald McDonaldnak Grimace. Vagy Hamburglar. Vagy az a fura fickó, akinek sajtburger van a feje helyén.

Nekem ott van Darvish. Csakhogy Darvish valamiért nem veszi fel a telefont ezen a hétvégén. Úgyhogy most a saját zsenialitásom zsákutcájába kerültem.

Amint látjátok, a kozmosz összeesküdött ellenem. Nagy kár, mert mindezt az állatok szenvedik meg.

Darvish pedig igazán összeszedhetné magát. Veszélyesen közel jár ahhoz, hogy kinevezzem négyes számú akadálnak. És akkor bizony le kell cserélnem.

Vajon az a sajtburgerfejű fickó lenne a segédem?